

Arrest

nr. 144 262 van 28 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zonder voorwerp verklaard wordt en van de beslissingen van 27 oktober 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 december 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing:

"M., F.

bij DVZ ook gekend als: D., F. (R R.: xxx)
geboren te Shkoder op (...)1964
geboren te Isnij Decan op (...)1964

+ echtgenote: M., V.
Bij DVZ ook gekend als: D., P. (R.R.: xxx)
geboren te Shkoder op (...)1972
geboren te Isnij Decan op (...)1974

+ meerderjarige zoon:

M., M., geboren te Shqiptare op (...)1993
bij DVZ ook gekend als: D., M. (RR: xxx), geboren te Isnij Decan op (...)1993

+ minderjarig kind:
M., S., geboren op 13.05.2000
bij DVZ ook gekend als: D., S. (R.R.: xxx), geboren op (...)2000

allen van nationaliteit: Albanië
allen van nationaliteit: Kosovo

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 05.06.2014 door de advocaat van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

- Betrokkenen staan momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hen werd betekend op 15.11.2013. Dat inreisverbod verbiedt hun zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 3 jaar, met name tot 15.11.2016. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort.

Krachtens artikel 7, 1^e alinea -12°, artikel 74/12 §1, 3^e alinea en § 2 en §4 van de wet van 15 december 1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.

- Er werd aan betrokkenen een bevel om het grondgebied te verlaten met een termijn van 30 dagen betekend op 12.03.2013 en een bevel om het grondgebied onmiddellijk te verlaten betekend op 15.05.2014.

- Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkenen wensen dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moeten ze dus terugkeren naar hun land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mogen betrokkenen zich niet op het Belgische grondgebied bevinden."

De tweede bestreden beslissing voor de eerste verzoeker:

"De heer,

Naam, voornaam: M., F.
geboortedatum: (...) 1964
geboorteplaats: Shkoder
nationaliteit: Albanië

bij DVZ eveneens gekend als:

D., F.
geboren te Isnij Decan op (...)1964
nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van het volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat hem werd betekend op 15.11.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend op 12.03.2013 en op 15.05.2014. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om hieraan gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar zijn land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 (nul) dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 12.03.2013 en 15.05.2014.”

De tweede bestreden beslissing voor de tweede verzoeker:

“Mevrouw,

Naam, voornaam: M., V.
geboortedatum: (...)1972
geboorteplaats: Shkoder
nationaliteit: Albanie

bij DVZ eveneens gekend als:

D., P.
geboren te Isniq Decan op (...)1974
nationaliteit: Kosovo

+ minderjarig kind:
M., S., geboren op (...)2000, nationaliteit: Albanië

bij DVZ eveneens gekend als:
D., S., geboren op (...)2000, nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van het volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is zij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat haar werd betekend op 15.11.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd haar betekend op 12.03.2013 en op 15.05.2014. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om hieraan gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor haar woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet zij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 (nul) dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 12.03.2013 en 15.05.2014.”

De tweede bestreden beslissing voor de derde verzoeker:

“De heer,

Naam, voornaam: M., M.
geboortedatum: (...)1993
geboorteplaats: Shkoder
nationaliteit: Albanië

bij DVZ eveneens gekend als:

D., M.
geboren te Isniq Decan op (...)1993
nationaliteit: Kosovo

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van het volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is zij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat hem werd betekend op 15.11.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend op 12.03.2013 en op 15.05.2014. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om hieraan gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 (nul) dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 12.03.2013 en 15.05.2014.”

2. Over de ontvankelijkheid

De verzoekende partijen betwisten het motief van de bestreden beslissingen niet dat stelt dat zij onder een inreisverbod, genomen op 23 oktober 2013, vallen, hen betekend op 15 november 2013. Uit de gegevens van de Raad blijkt niet dat de verzoekende partijen tegen dit inreisverbod een beroep hebben ingediend. Evenmin maken de verzoekende partijen dit aannemelijk in hun verzoekschrift. Dit inreisverbod is thans definitief in die zin dat de verzoekende partijen er geen rechtsmiddel meer tegen kunnen aanwenden. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat dit inreisverbod door het bevoegde bestuur zou zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat de verzoekende partijen daartoe bij het bestuur een aanvraag indienden conform artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat de betrokken onderdaan van een derde land tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Derhalve blijkt dat de verzoekende partijen thans onder de gelding vallen van een inreisverbod dat tot nader order niet is vernietigd of geschorst door de Raad en waarvan ook niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken, opgeschort of opgeheven.

Gelet op het feit dat de verzoekende partijen onderworpen zijn aan een inreisverbod, waardoor hen “*de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten*” wordt verboden, kan een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen slechts aanleiding geven tot (nieuwe) negatieve beslissingen van de gemachtigde, daar het inreisverbod de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet verhindert. Zodoende kunnen de verzoekende partijen op heden geen wettig belang doen gelden bij hun beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9bis zonder voorwerp werd verklaard en kan dit beroep geen enkel nuttig effect ressorteren.

Uit voorgaande bespreking blijkt eveneens dat het motief van de bevelen om het grondgebied te verlaten dat stelt dat “*Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij/zij het voorwerp van een inreisverbod*” correct is. De verzoekende partijen ontwikkelen bovendien geen middel tegen dit argument. Zij betwisten enkel dat de verwerende partij een termijn van 0 dagen mocht opleggen om de bevel om het grondgebied te verlaten uit te voeren. Gezien voorgaande bespreking, waaruit blijkt dat de verzoekende partijen zich niet op het grondgebied mogen bevinden, is dit argument echter irrelevant en hebben de verzoekende partijen geen belang bij dit argument.

Gelet op het bovenstaande is het beroep onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele en wettige belang.

Het betrokken inreisverbod geldt voor de hele familie, zodat er in casu geen sprake kan zijn van een schending van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. De loutere vermelding dat “*op dezelfde wijze de bestreden beslissing in(gaat) tegen het artikel 8 EVRM dat in de door verzoekers aangevoerde argumentatie ingeroepen wordt door te verwijzen naar de duur van hun verblijf op het Belgische grondgebied, de scolarisatie van hun kinderen en meer in het algemeen hun inburgering en integratie*” volstaat niet om een schending van het privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM aannemelijk te maken.

Het beroep is dan ook niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC